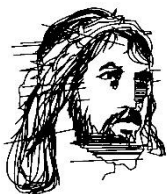

"Všichni... přicházejí o slávu"

6

Od slávy ke slávě

Říká se, že rozvoj charakteru je nejdůležitějším úkolem, který byl kdy lidem svěřen. Během následující hodiny se budeme zabývat naší výsadou a zároveň odpovědností za to, abychom se svým charakterem podobali Kristu. Připojte se k nám nyní v této mocné chvíli osobní obnovy, kdy nás pastor Stephen Wallace provede "Od slávy ke slávě. "

Vítejte zpět, přátelé. Vážím si toho, že jste se rozhodli zůstat a pokračovat v našem pilném studiu nejdůležitějšího díla, které kdy bylo lidem svěřeno. A co to je? Budování charakteru... budování charakteru. Společně jsme uvažovali o úžasném Božím záměru v našem stvoření. A co to bylo? **Izajáš 43,7**. Co říká o lidském rodu? **"...každého, kdo je nazýván mým jménem, jehož jsem stvořil ke své slávě, jehož jsem stvořil i učinil."** (ČSP) Jsme produktem času a náhody? Ale ne, ne, ne. Jsme dílem ruky osobního Boha Stvořitele, který nás stvořil za vysokým a svatým účelem; a tím je zjevit, jaký je On sám před přihlížejícím vesmírem. Za tímto účelem nás stvořil jak? **Ke svému obrazu, podle své podoby {Genesis 1,26}**; a jak obsáhlá byla tato podoba? Zahrnovala všechny rozměry našeho bytí: duchovní, duševní, tělesné, a dokonce, co? Sociální. V každém rozměru svého bytí jsme nesli podobnost s Bohem, takže v každém rozměru svého bytí jsme mohli říkat pravdivé a krásné věci ohledně toho, jak krásného Stvořitele máme. A abychom toto určení naplnili, nejenže nám dal plný počet schopností podobných Bohu, ale přistoupil k tomu, že na každý nerv, na každé vlákno, každou schopnost napsal své, co? Svůj zákon. Tak, abychom byli přirozeně nakloněni k tomu, abychom všechny tyto schopnosti využívali a rozvíjeli v dokonalém souladu s **Jeho zákonem, který je vyjádřením Jeho charakteru {COL 305.3}**, který je Jeho... slávou.

Kdybychom zůstali věrní, měli bychom neomezený potenciál vznášet se v nekonečných věcích věčnosti, od slávy ke slávě. Tak to Bůh zamýšlel. Ale... v Božích plánech došlo k tragickému přerušení, že? ... a to je ta špatná zpráva, na kterou nyní musíme obrátit pozornost. Jak zní název naší studie? **"Všichni přicházejí o slávu"**. **{Řím 3,23} Duchovní věci jsou pouze, co? Duchovně rozeznatelné {1 Kor 2,14}**; a toto tragické přerušení zvané hřích je především duchovní problém. Moji drazí přátelé, abychom pochopili problém, musíme mít duchovní rozlišování; a musíme pochopit problém, než budeme schopni ocenit řešení. Sledujete to? Kéž nám Bůh pomůže porozumět problému, abychom mohli lépe ocenit, dychtivěji přijmout a inteligentně spolupracovat na řešení. Vyzvu vás, jak je naším zvykem, abyste se mnou strávili několik chvil na kolenou a osobně pozvali Ducha Božího do svého srdce; a prosím, nezapomeňte na mě, až se budete modlit sami za sebe.

Otče na nebesích, děkuji ti za příležitost znovu se sejít, abychom studovali tvé slovo. Ale Otče, každý z nás uznává, že nemáme to, co je třeba k tomu, abychom správně porozuměli Slovu, správně ho ocenili a měli k Němu správný vztah. Potřebujeme pomoc. Duchovní věci se dají rozeznat pouze duchovně. Jsme tak vděční, že tato pomoc je dostupná v osobě a v moci Tvého Ducha. Prosíme, aby na nás byl tento Duch vylit. Prosím, zvláště teď toho Ducha potřebuji. Modlím se, abys vedl a usměrňoval mé myšlenky a umožnil mi mluvit pravdu a pouze pravdu, pravdu, jaká je v Ježíši. Ovládni můj jazyk. Nedovol mi říci nic, co by pravdu zkrasovalo... ..a ach, jak bych si přál, abych měl lepší... jazyk, než je ten lidský, abych mohl vyjádřit pravdu... Kéž bych měl lepší myšlenky než lidské, abych pochopil pravdu. Ale Otče, navzdory nedostatečnosti lidského myšlení a jazyka, prosím, udělej zázrak a dovol mi

pozvednout Ježíše. On je Pravda. A já se hlásím k jeho zaslíbení: "Já, budu-li vyvýšen, přitáhnu všechny k sobě." Ať se stane, co se stane. Otče, součástí pozvedání Ježíše je poznání, jak zoufale Ho potřebujeme; a to je to, co musíme udělat právě nyní. Potřebujeme lépe porozumět našemu problému hříchu, abychom si lépe uvědomili naše řešení hříchu. Ježíš je naším řešením hříchu. Pomoz nám však uvědomit si, jak zoufale Ho potřebujeme kvůli pádu. Ved' nás při tomto studiu a usměrňuj nás. Prosím, vyslyš tuto modlitbu, neboť o ni prosím v Ježíšově jménu. Amen.

Jsme na straně 11 v naší složce. Mimochodem, až přijdete v neděli večer, budeme pro vás mít nový díl na vložení; a doufám, že si zapíšete poznámky. Proto jsme vám dali desky, aby se vám dobře psalo. Chci jen ještě jednou přečíst onen pozoruhodný výrok týkající se Bohem určeného osudu lidského rodu a pak na něj chci navázat dalším odstavcem. **Vzdělání strana 15: "Když Adam vyšel z rukou Stvořitele, nesl ve své fyzické, duševní a duchovní podstatě podobnost se svým Stvořitelem. 'Bůh stvořil člověka ke svému obrazu' {Genesis 1,27} a jeho záměrem bylo, aby čím déle člověk žil, tím plněji tento obraz zjevoval - tím plněji odrážel slávu Stvořitele. Všechny jeho schopnosti se mohly rozvíjet. Jejich schopnost a činnost se měly neustále zvětšovat..."** Páni! **"Kdyby zůstal věrný Bohu..." "Kdyby zůstal věrný Bohu... Stále plněji by naplňoval cíl svého stvoření, stále plněji by odrážel Stvořitelovu slávu."** Víte, odrážet Stvořitelovu slávu bylo cílem jeho stvoření. **"Jehož jsem stvořil ke své slávě."** {Iz 43,7} (ČSP). To bylo to, co Bůh pro nás zamýšlel. Nyní však poslouchejte další odstavec. Následuje bezprostředně a zde přichází tragické přerušení. Přichází špatná zpráva. **"Ale neposlušností to bylo ztraceno. Hříchem byla božská podoba pošpiněna a téměř zahlazena. Tělesné síly člověka byly oslabeny, jeho duševní schopnosti sníženy, jeho duchovní zrak zatemněn. Stal se předmětem smrti." **Mzdou za hřích je skutečně smrt.** {Řím 6,23}.**

Ale všimněte si, prosím, co udělal hřích? Nejenže způsobil smrt člověka, ale také to, že člověk přišel o svůj úžasný, Bohem určený osud, aby zjevil slávu svému Stvořiteli... aby zjevil slávu svého Stvořitele. Otázka zní: Proč tomu tak je? Co je to za hřích, který člověku tak zcela znemožnil naplnit jeho osud... zjevit Boží slávu? Co je to hřích? Klasickou definici známe: **1. Janova 3,4: "Hřích je přestoupení zákona."** Ale co je to zákon? Přepis Božího charakteru, který je jeho čím? ...slávou. Vidíte už, jak Pavel v tomto verši, který se nachází v **Římanům 3,23**, tak stručně spojil strašlivou příčinu a nevyhnutelný následek? **"Všichni totiž zhřešili a chybí jim sláva."** Vidíte tu souvislost? Vidíte tam vztah příčiny a následku? Co je hřích? Přestoupení zákona. Co je to zákon? **Vyjádření Božího charakteru.** {COL 305.3} Co je Boží charakter? Jeho sláva. Proto pokud hřešíte, nevyhnutelně budete, co? **...nedosahovat jeho slávy.** {Řím 3,23}. Neuskutečníte svůj Bohem určený osud; a to se, přátelé, stalo, když člověk zhřešil, ...když Adam zhřešil.

V tomto dalším studiu bych se s vámi chtěl zabývat tím, co se přesně stalo s lidstvem, když Adam zhřešil. Nyní chci, abyste si pro začátek uvědomili, že to, co se stalo Adamovi, se stalo i nám. Prosím, uvědomte si to. Víte, je pro nás těžké pochopit to tak, jak bychom měli, protože... v naší západní kultuře máme velmi individualistickou životní filozofii. Každý z nás je jakoby ostrov a myslíme si o sobě, že nás ostatní až tak moc neovlivňují; zejména ti, kteří žili dávno. Ale moji drazí přátelé, vězte, že to není biblické pojetí člověka. Bible nás vnímá jako celek, nikoli jako jednotlivce; a abychom pochopili celistvou povahu lidského rodu, uvědomte si prosím, že jméno, které Bible dává prvnímu člověku, ... je co? ... Adam. Co však Adam znamená v hebrejštině? Lidstvo. Věděli jste to? To skutečné jméno v hebrejštině znamená "lidstvo"; a většinou, když se setkáte s hebrejským slovem "Adam", překládá se jako "člověk", a je zřejmé, že se vztahuje na všechny lidi. Někdy se však v Genesis překládá jako "Adam", protože se snaží rozlišit, že v tomto případě odkazuje na jméno tohoto prvního člověka, který se jmenuje Adam. Ale přátelé, prosím, pochopte, že to, co se stalo Adamovi, se stalo i nám. My všichni jsme byli v něm. Byli jsme v jeho bedrech, abych použil biblický

termín. Byli jsme v něm obsaženi a utvořeni, a to jak právně, tak geneticky. Pochopili jste to? Byli jsme v něm obsaženi a utvořeni, a to jak právně, tak geneticky. Proč? Protože byl zástupcem celého rodu a byl otcem celého rodu. Souhlasíte se mnou?

Jako zákonný zástupce celého lidského rodu mohl rozhodnout o právním postavení celého lidského rodu, což také učinil. Jako otec lidské rasy byl v pozici, kdy mohl stanovit genetický kód pro celou rasu. Koneckonců mu byla dána schopnost rozmnožovat se, jak? Jak? Ke svému obrazu, a to bylo mimochodem součástí jeho podobnosti s Bohem. Bůh může tvořit ke svému obrazu. Jsme-li tedy podobní Bohu, musíme být schopni alespoň plození k obrazu svému. Chápete to? ... a mimochodem, právě tím se lišíme od andělských zástupů - ti nesou Boží obraz -, ale ne v této schopnosti; nejsou schopni plodit jako my. Je to součást našeho bytí, **nový a odlišný řád bytí. {1BC 1081.3}** Pochopte však, prosím, že pozoruhodná schopnost plození k obrazu Božimu, kterou Adamovi Bůh dal, vložila na jeho bedra velmi slavnostní a těžkou odpovědnost. Protože on měl podle zákona dědičnosti určit dědictví všech svých potomků, včetně všech, kteří zde dnes odpoledne sedí, o více než 6000 let později. A kdo myslíte, že to věděl? Satan. Proto se tak snažil Adama zkazit. Protože věděl, že pokud se mu podaří přimět Adama ke vzpouře v jeho srdci, může přirozeně přimět ke vzpouře v srdci i všechny jeho potomky. V sázce bylo hodně... v sázce bylo hodně.

Písmo tuto pravdu pozoruhodně vyjadřuje v **Římanům 5,19**. Dovolte mi, abych s vámi postoupil dopředu, je to na straně 12, dole. Říká se tam: **"Neboť neposlušností jednoho člověka se mnozí stali hříšníky." To je pravda.** Kdo je ten jeden člověk, o kterém Pavel mluví? Je to Adam z Edenu. Kdo jsou ti mnozí, kteří se stali hříšníky jeho neposlušností? Kdo jsou ti mnozí? Je to každý z nás, kdo je svým narozením jeho přirozeným potomkem. Rozumíte tomu? Jsou to všichni jeho potomci. **Neposlušností jednoho člověka se mnozí stali hříšníky.** Všimněte si prosím, že Pavel neříká, že neposlušností každého člověka jsme se stali hříšníky. Nebo ano? **Neposlušností jednoho člověka se mnozí stali hříšníky**, přátelé. To je biblické. Nevymýšlím si to, jen cituji Pavla; a mimochodem, co chce lidská přirozenost v tomto bodě dělat? To není fér. Namítám. Není spravedlivé, abych se stal hříšníkem kvůli tomu, co udělal někdo jiný, před šesti tisíci lety. To mi vadí... Počkejte ale... buďte opatrní, buďte opatrní. Co se v textu píše dál? Není to zapsáno, ale je to v Bibli. Není to zapsáno ve vašem výtisku, ale je to v Bibli: **"Neboť neposlušností jednoho člověka se mnozí stali hříšníky, takže i poslušností jednoho se mnozí stanou spravedlivými." (Mt 24,7).** To není... spravedlivé... Nechci si stěžovat na tu polovinu. Vy ano? Ne, nechci si na tu polovinu stěžovat. Ale moji drazí přátelé, prosím, pochopte, že pokud chcete být důslední, pokud si stěžujete na to, že neposlušností jednoho člověka jste se stali hříšníky; musíte si také stěžovat na to, že poslušností jednoho člověka budete učiněni spravedlivými. Chápete, jaká je v tom úvaha? Je to docela jasné. Nevím, jak vy, ale já si na tu druhou polovinu stěžovat nechci.

Víte, nemám poslušnost, která by stačila k tomu, abych byl před Bohem spravedlivý. Potřebuji, aby mě někdo jiný učinil spravedlivým. Souhlasí někdo z vás se mnou? {Amen} Pak chvalte Boha, je tu Někdo, kdo má spravedlnost, která mě učiní spravedlivým v Božích očích, a to je Ježíš Kristus... Pán, moje spravedlnost. {Amen} Druhý Adam. Ale moji drazí přátelé, stejně jako jsme se kvůli neposlušnosti prvního Adama stali hříšníky, tak se kvůli poslušnosti druhého Adama stáváme spravedlivými. Vidíte, že v lidském rodu jsou ve skutečnosti jen dva lidé. Jsou jen dva. Adam z Edenu a Adam z Getseman, známější jako Ježíš Kristus. Souhlasíte se mnou? První a poslední Adam. Existují pouze dva lidé a každý z nás je zahrnutý a obsažený v jednom nebo druhém. Všichni jsme přirozeným narozením zahrnutí v čí rase? V Adamovi z Edenu, a jako takoví jsme se stali hříšníky. Jsme odsouzeni a to odsouzení k smrti kvůli něčemu, co udělal před 6 000 lety. Jste ochotni to přijmout? V této záležitosti jste neměli na výběr, nebo ano? Vybrali jste si copak, že se narodíte v sobecké, vzpurné, k smrti odsouzené

rase? Vybrali jste si to? Ne, nevybrali. Neměli jste na výběr. Ale chvála Bohu, můžete si vybrat, že se znovu narodíte. Slyším "amen"? {Amen}

Proč? Protože existuje druhý Adam, který přišel za nekonečnou cenu, aby začal a byl hlavou nového rodu, a vírou v Něho se můžete znovu narodit. Amen? {Amen} ...a pak získáte výhody Jeho poslušnosti a obdržíte od Něho duchovní dědictví. Na základě neposlušnosti prvního Adama přijímáme odsouzení a sobecké, vzpurné srdce. Na základě poslušnosti druhého Adama dostáváme ospravedlnění a srdce motivované láskou, které může opět žít v souladu s naším Stvořitelem a Vykupitelem. Žádná volba se netýká vašeho přirozeného zrození. Každý z vás se však může rozhodnout pro znovuzrození. S ohledem na to musíte pochopit, že to, co se stalo Adamovi před 6 000 lety v zahradě Eden, se stalo komu? Stalo se to nám. Co se stalo Adamovi před 6 000 lety? Dole na straně 11. Cesta ke Kristu, strana 17. Pozorně poslouchejte. **Cesta ke Kristu, strana 17: "Člověk byl původně obdařen ušlechtilými schopnostmi a vyrovnanou myslí. Byl dokonalý ve své podstatě a v souladu s Bohem. Jeho myšlenky byly čisté a jeho cíle svaté. Ale..."** Ach, zase to nešťastné slovíčko. **"Ale neposlušností,"** co se stalo? Poslouchejte pozorně: **"Jeho síly se zvrátily a..."**, co ještě? **"...místo lásky nastoupilo sobectví."** Hluboce významný teologický vhled, draží přátelé. Prosím, přemýšlejte o tom se mnou. Co se stalo, když Adam zhřešil? Pamatujte, že když zhřešil Adam, zhřešilo lidstvo. Adam byl lidstvo. Všichni jsme šli ke dnu s ním, každý z nás. Co se stalo s každým z nás, když Adam zhřešil? **Místo lásky nastoupilo sobectví a všechny naše síly se, co? ...zvrhly.**

Ted' se mnou uvažujte... pochopte to. Prosím, pochopte to. Když říkáme, že **sobectví nahradilo lásku**, co tím říkáme? No, nejprve si položme otázku: Jaké místo zaujímala láska v přirozenosti člověka před pádem? To musíme vědět, než pochopíme, co se myslí slovy **"sobectví zaujalo místo lásky"**. Jaké bylo místo lásky v lidské přirozenosti před pádem? Byla řídicím principem, duchem, zákonem, který byl vepsán nejen do lidského tělesného srdce, ale do každého, do čeho? Do každého nervu, do každého vlákna, do každé schopnosti jeho bytosti. Byl to zákon, duch, princip, který řídil celou jeho přirozenost. Takové bylo místo lásky. Souhlasíte se mnou?

Co se stalo, když člověk zhřešil? No tak, co se stalo? **Místo lásky nastoupilo sobectví.** Čí zákon, čí duch, čí princip je sobectví? Satanův zákon, Satanův duch, princip, který řídí Satanovo království. Když člověk zhřešil, když Adam zhřešil, **sobectví zaujalo místo lásky.** Sobectví se stalo zákonem, který vládne lidské přirozenosti. Sobectví se stalo zákonem, který byl vepsán do tělesného lidského srdce. Sobectví se stalo zákonem, který byl vepsán do každého nervu, do každého vlákna, do každé schopnosti naší bytosti. A mimochodem, když říkáme, že **sobectví zaujalo místo lásky**, mluvíme jen o jednom z mnoha hříchů? Je sobectví jen jedním z mnoha hříchů? Dobře poslouchejte... prosím. Poslouchejte. **Svědectví, svazek 4, strana 384: "Pod hlavičkou sobectví se objevil každý další hřích."** Je sobectví jen jedním z mnoha hříchů? Ne, je to princip, který zahrnuje všechny hříchy. Rozumíte tomu? Poslouchejte: Přesně tak, jako je láska poslušností, je sobectví neposlušností. Dává to smysl? Přesně tak, jako je láska naplňováním zákona, sobectví je přestupováním zákona. Pod hlavičkou sobectví se skrývá každý další hřích, draží přátelé. Není to jeden z mnoha, je to princip, který zahrnuje všechny hříchy; a tento princip při pádu zaujal v lidské přirozenosti místo lásky. Stal se dominantním, motivujícím principem, vepsaným do tělesného lidského srdce, vepsaným do každého nervu, každého vlákna, každé schopnosti jeho bytosti. Není divu, že všechny jeho schopnosti byly zvráceny!

To je ta druhá věc, která se stala, pamatujete? **Jeho síly se zvrhly a místo lásky nastoupilo sobectví.** Víte, když se srdce člověka řídilo zákonem lásky, všechny jeho schopnosti byly využívány výhradně k uspokojování a oslavě koho? ... Boha! Amen? Ale když

místo lásky nastoupilo sobectví, co se stalo? Všechny tyto schopnosti se zvrhly a nyní, po pádu, jsou všechny lidské schopnosti vykonávány k uspokojování a oslavě koho? ... sebe... sebe. To je morální vyšinití, které nazýváme zkažeností; a inspirace mimochodem definuje **zkaženost jako "morální vyšinití"**. {Mar 153.4}. Říká nám také, že **podstatou zkaženosti je sobectví**. {ST, 25. prosince 1901 odst. 9} Co je sobectví? ...podstatou zkaženosti. Když sobectví zaujalo místo lásky, stal se člověk od přirozenosti zkažený. V jádru jeho bytosti došlo k morálnímu vyšinití a vše, co bylo podobné Bohu, bylo negativně a strašlivě zasaženo. Proto inspirace říká: **"Obraz Boží byl znetvořen a téměř vyhlazen."** To je důvod, proč se člověk stal člověkem. {PP 595.2} ...téměř vymazán. Všechny ty schopnosti podobné Bohu, které oslavovaly Boha, protože byly řízeny láskou, nyní oslavují koho? Sebe a satana, protože jsou řízeny sobectvím. Chápete, jak radikálně nás pád ovlivnil? Moji drazí přátelé, musíte to pochopit. To je zásadní, tohle pochopit.

Pochopte, že zákonem dědičnosti se tato strašná morální úchylnka zvaná zkaženost - sobectví - přenesla jako dědičné právo na Adamovy potomky. Začtete se se mnou do páté kapitoly knihy Genesis. Úryvek máte ve svém výtisku, ale chci, abyste ho viděli v trochu širším kontextu. Přejděte tedy se mnou na Genesis, kapitolu 5, a všimněte si těchto pozoruhodných slov. **Genesis 5,1: "Toto je kniha o rodokmenu Adamově. V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil ho k podobě,"** koho? **"...Boha."** **Verš 2: "Stvořil je jako muže a ženu, požehnal jim a pojmenoval je,"** co? **"...lidstvo."** Víte, co je tam hebrejsky? Je to Adam; ano, je to Adam. Najděte si to... Nazval je Adam... stejné slovo. Židé měli obrovskou výhodu, že mohli myslet na jednotlivce i všechny zároveň. Víte, když jim Bible řekla, že Adam zhřešil, věděli, že zhřešili. Lidstvo zhřešilo... na základě stejného jména. **"Stvořil je jako muže a ženu, požehnal jim a nazval je lidstvem v den, kdy byli stvořeni"**. **Podívej se na verš 3: "Adam žil 130 let a zplodil syna podle své podoby, podle svého obrazu, a dal mu jméno Set." A tak se Adam stal člověkem.** Nyní si prosím všimněte: Adam byl stvořen k obrazu a podobě Boží, ale Set byl k obrazu a podobě Adamově. Ale sledujte; co se stalo mezi Adamovým stvořením k Boží podobě a Setovým zplozením k Adamově podobě? Došlo k hříchu. Člověk se stal sobcem... od přírody. Jak se tedy narodil jeho syn? Sobecký od přirozenosti... ...sobecký od přírody. **Patriarchové a proroci, str. 80: "Zatímco Adam byl stvořen bez hříchu k Boží podobě, Set, stejně jako Kain, zdědil padlou přirozenost svých rodičů"**. Cože zdědil? ...zdědil padlou přirozenost svých rodičů; a to je Set. Set byl ten zbožný.

Jak to, že Set dopadl jinak než Kain? Ne na základě toho, jak se přirozeně narodil, ale na základě toho, že se rozhodl znovu narodit. Slyším "amen"? {Amen} ...a to je jediný způsob, jak se kdokoli z nás může vydat jinou cestou než Kain. To je jediná cesta. Musíte se rozhodnout, že se znovu narodíte, ale naprostá většina lidského rodu se tak nerozhodla, nebo ano? Kolik generací trvalo, než se lidský rod stal tak zkaženým, tak vzpurným, tak beznadějně zkaženým, že ho Bůh musel vyhladit? Kolik generací? Deset... deset; a v jakém stavu bylo lidstvo za deset generací? **1. Mojžíšova 6,5: "Tehdy Hospodin viděl, že zloba člověka na zemi je veliká a že každý úmysl jeho srdce je neustále jenom zlý." A tak se stalo, že se člověk stal zlem.** Páni! To je docela vážná zkaženost. Souhlasíte se mnou? Chápete, v jakém stavu se nacházel lidský rod? Dostali se do stavu, kdy byli tak nenapravitelně vzpurní, že se všichni, s výjimkou osmi* {viz níže}, dopustili neodpuštělného hříchu. **Každý záměr myšlenek jejich srdce byl neustále jen zlý.** Tím se dostáváte do pozice, kde jste mimo naději na spasení. A moji drazí přátelé, když lidský rod dospěl do tohoto stavu, bylo od Boha milosrdné a láskyplné pouze to, že, co? ...že tento rod vyhladil, a učinil to potopou; a proč je to tak hluboce významné? **Jak tomu bylo za dnů Noemových, tak tomu bude i ve dnech příchodu Syna člověka.** {Mat 24,37} A musím vám říct, že lidstvo je znovu velmi blízko k opětovnému dosažení tohoto stavu; a až lidský rod dospěje tam, kde každý záměr myšlenek jeho srdce bude neustále jen zlý, pak se doba milosti co? Ukončí. {DA 122.2, DA 633.2}.

Proč...? Proč? Protože další odklady už nikomu nezmění myšlení a zůstanou jen dvě skupiny. Ti, jejichž každý záměr myšlenek srdce je neustále jen svatý, a ti, jejichž každý záměr myšlenek srdce je neustále jen zlý. Budou jen dvě skupiny. To znamená být buď zapečetěn, nebo mít znamení. Rozumíte? A v tu chvíli anděl zatroubí a zkušební doba se uzavře, protože další čekání už nikoho nezmění. A moji drazí přátelé, jediný důvod, proč Bůh otálí, je ten, že **"nechce, aby,"** co? **"aby někdo zahynul, ale aby všichni dospěli k pokání."** {2 Pet 3,9} Je to úžasný, milosrdný a trpělivý Bůh a v lidském pokolení jsou stále ještě kandidáti, kteří mají potenciál změnit svoje myšlení. A proto otálí... Čeká. Ale moji drazí přátelé, když všichni dojdou do bodu, kdy už se nikdo nezmění, pak je další čekání zbytečné. Rozumíte? A tehdy se uzavírá zkušební doba a Bůh milosrdně zasahuje a odstraňuje ty, kteří svou vůli nesprávně nastavili v souladu se satanovou. A z milosrdenství k nim je odstraní, stejně jako z milosrdenství k celému vesmíru. K této myšlence se později vrátíme.

Ach, ten hrozný následek pádu, drazí přátelé. Přehlízíme to... přehlízíme to... Nevidíme příliš jasně, co se stalo lidskému rodu, že? Deset generací, všechny kromě osmi lidí musely být odstraněny; a co je jádrem a podstatou problému? Historické náčrty, strana 138. Tady to je, poslechněte si to ... a prosím, přijměte to. Někteří z vás to mají těžké - poznám to při pohledu na vás - přijmout to, o co se s vámi dělím. Ale ujišťuji vás, že se s vámi nedělím o své představy - dříve jsem takto nevěřil - ale mé představy, se musely přizpůsobit tomu, co říká Pán, ne naopak. Bůh nám odpust' pýchu na názor, která způsobuje, že si vynucujeme inspiraci, abychom podpořili to, čemu věříme. **Historical Sketches, strana 138.** Poslouchejte pozorně. Zde je jádro problému: **"Sobectví je zakořeněno v naší bytosti." V tomto případě se jedná o sobectví.** Co je sobectví? Zakořeněné. Co znamená "zakořeněný"? "Propletený." Je vepsán do každého nervu, do každého vlákna, do každé schopnosti... Jinými slovy... vzpomeňte si, že taková bývala na počátku láska, ale při pádu **zaujalo místo lásky sobectví.** Co je tedy nyní propletené? Co je vetknuto do každého nervu, každého vlákna, každé schopnosti? Co to je? Je to sobectví. A další věta: Jak to k nám přišlo? No tak, přečtěte si to. **"Přišlo to k nám jako dědictví."** Jak to k nám přišlo? Jako dědictví. Moji drazí přátelé, je to dědictví.

Všimněte si těch relativně nevinných srdíček... těch malých růžových, hnědých, žlutých nebo černých uzlíčků, které přivádíme na svět zákonem plození, zákonem dědičnosti. Jaké jsou od přírody? No tak, co jsou od přírody? Jsou sobečtí, to ví každý rodič. Nemusíte přece dítě učit, aby bylo sobecké, nebo ano? Měl někdo z vás děti, které jste museli učit být sobecké? Měli jste děti, kterým jste museli říkat: *"Ne, ne, ne, ne, nesmíš se tolik dělit o své hračky. Musíš se naučit nechávat si je trochu více pro sebe."* To je pravda. Měli jste takové děti? Ne, neměli! Proč? Protože jsou od přírody sobecké. Mimochodem, než se na ně za tu sobeckost začnete příliš zlobit, musíte se sami sebe zeptat, odkud ji děti mají. A nevím, jak pro vás, ale pro mě jako otce bylo nejtěžší mít trpělivost právě s těmi aspekty sobectví, které mě samotného trápily celý život a které se mi zrcadlily i v mých dětech. No tak, dokáže se s tím někdo z vás ztotožnit? {Ano} **Sobectví je zakořeněno v naší bytosti, přišlo k nám jako dědictví {HS 138.7};** a je sobectví hřích? No tak, je sobectví hřích? **Pod hlavičkou sobectví se skrývá každý jiný hřích {4T 384.3}.** Sobectví je hřích ve své podstatě a máme ho jako dědictví, vepsané do každého nervu, do každého vlákna, do každé schopnosti naší bytosti. Postavte se tomu čelem, drazí přátelé. Víte, teprve když poznáme, že přirozené srdce je ovládáno sobectvím, jsme schopni plně ocenit, že můžeme získat nové srdce... které má na sobě napsaný nový zákon. Slyším "amen"? {Amen} Musíte pochopit špatnou zprávu, než budete schopni ocenit zprávu dobrou. {Amen} Musíte pochopit, jak beznadějný a bezmocný jste přirozeným zrozením, než dokážete ocenit naději a pomoc, která vám náleží díky duchovnímu znovuzrození. {Amen}. Musíte si uvědomit, jak jste zaneřáděni na základě prvního Adama, než dokážete ocenit, co udělal druhý Adam, aby vše napravil. Dobrá zpráva je jen tak dobrá, jak špatná je ta špatná.

Jak o této skutečnosti mluví David? **Žalm 51,5: "Hle, v nepravosti jsem se narodil a v hříchu mě počala má matka."** To je biblické, draží přátelé. To je biblická pravda. Narodil jsem se v nepravosti. Narodil jsem se ve stavu hříchu. Proč? Proč? Jaký je důvod? V hříchu mě počala moje matka, co? ...počala mě. Jsou lidé, kteří nedokážou přijmout tuto velmi pokořující pravdu o svém přirozeném narození; chtěli by nás přesvědčit, že jediné, co zde David vyznává, je to, že byl počat mimo manželství. Ujišťuji vás, že to není to, co zde David vyznává. Duch proroctví říká, že Žalm 51 je vzorovou modlitbou pokání, určenou pro každého hříšníka. Nevím, jak vy, ale já jsem nebyl počat mimo manželství. Z toho se nemusím zpovídat. Ale rozhodně musím vyznat, že jsem byl počat sobeckými, vzpurnými rodiči, kteří mi zákonem dědičnosti dali sobecké, vzpurné srdce. Teprve když to vyznám, padnu na kolena jako David o pár veršů později a řeknu: **"Stvoř ve mně čisté srdce, Bože, a obnov ve mně pravého ducha." A pak si uvědomím, že takový nejsem.** Protože to, co jsem dostal jako přirozené dědictví, je poskvrněno duchem sobectví, a proto **jsou všechny mé spravedlnosti jako co? ...špinavé hadry {Iz 64,6}**; to jsou ty dobré věci, které dělám. Ale kvůli mému přirozeně sobeckému srdci jsou, co? ...poskvrněné.

Moji draží přátelé, vy a já nemůžeme ani začít skutečně poslouchat Boží zákon, dokud nezískáme nové srdce. Ale to nové srdce nezískáme, dokud o něj nepožádáme; a nepožádáme o něj, dokud si neuvědomíme, že ho potřebujeme.

Proto je tak důležité, abychom si uvědomili naše hrozné přirozené dědictví, které dostáváme při narození. Chvála Bohu, existuje duchovní dědictví po druhém Adamovi. Pavel o této skutečnosti hovoří v **Efezským 2,1-3 (ČSP) takto: Dědictví je dědictví. „Také vás vzkřísil, když jste byli mrtví pro svá provinění a pro své hříchy, v nichž jste kdysi žili podle věku tohoto světa, podle vlády mocnosti vzduchu, ducha, který nyní působí v synech neposlušnosti. Mezi nimi jsme kdysi i my všichni žili v žádostech svého těla, dělali jsme to, co se líbilo tělu a mysli, a tak jsme byli svou přirozeností děti hněvu tak jako ostatní."** byli co? **"...svou přirozeností děti hněvu, stejně jako ostatní."** Pavel do toho zahrnuje i sebe. **"Od přirozenosti synové hněvu." Review and Herald, 6. ledna 1891.** Poslechněte si tohle: **"Lidé jsou od přirozenosti sobectví."** Lidé jsou od přírody co...? Sobectví od čeho? ...od přírody. Proto jsme od přirozenosti hříšní... protože sobectví je hřích a my pácháme hřích, protože jsme hříšní. Nestáváme se hříšnými, protože pácháme hřích. Slyšíte mě? Pácháme hřích, protože máme sobecké srdce. **„Jsme tělesně smýšlející a myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže.“** co? **"...ani nemůže." {Řím 8,7} (ČSP)** Co jediného může tělesná mysl dělat? ... je páchat hřích. To je jediná věc, kterou může dělat, moji draží přátelé.

Tělesná mysl ale neuvěřitelně přesně dokáže napodobovat poslušnost. **Tělesná mysl dělá děsivě falešnou práci poslušnosti. {SC 58.1}** Může navodit zdání, že se chováte podle litery zákona, takže budete vypadat dobře, budete obdivováni a oceňováni a budete povyšováni... Ale to není poslušnost, to je pokrytectví. Souhlasíte se mnou? Důvod, proč tělesná mysl nemůže být poslušná, je ten, že tělesná mysl, nemůže milovat. Je pouze sobecká. Nemůžete ani začít poslouchat, dokud nezískáte nové srdce, protože jen nové srdce může milovat; a **láska, to je naplnění zákona.** Souhlasíte se mnou? Vidíte to, že ano? **Láska je naplněním zákona. {Řím 13,10}** Je mi jedno, jak dobře dodržíte literu zákona, ale pokud to není motivováno láskou, není to poslušnost. Není to... není to poslušnost. **"Lidé jsou od přírody sobectví. Jednají impulzivně, bez ohledu na Boží vůli. Kritériem je jejich vlastní vůle." {RH, 6. ledna 1891}** Ach, jak smutný komentář k padlé lidské přirozenosti... Pavel to vyjadřuje takto. **Filipským 2,21: "Všichni totiž hledají své vlastní..."** Co? **"Všichni hledají to své, ne to, co je z Krista Ježíše." A co je z Krista Ježíše?** Poslechněte si komentář, inspirovaný komentář právě k tomuto verši. **Znamení doby, 2. června 1887: "Na neobnoveném srdci a na padlém světě je jasně napsáno: 'Všichni hledají své vlastní.' "** A

co to znamená? Čtete dál: **"Sobectví je velkým zákonem naší zdegenerované přirozenosti. Sobeckost zaujímá v duši místo, kde by měl trůnit Kristus."** A od kdy to začalo? Začalo se to před šesti tisíci lety v zahradě Eden, když Adam zhřešil a **sobectví zaujalo místo lásky**; a podle zákona dědičnosti se každý z nás rodí se sobectvím trůnícím v lidské přirozenosti.

Ale chvála Bohu, Ježíše můžeme z vlastního rozhodnutí posadit na trůn svého srdce. Můžeme se znovu narodit. Chválím za to Boha! Moji drazí přátelé, jsem velmi, velmi znepokojen, když poznávám, že mnozí z nás v této milované církvi nepochopili strašný, radikální důsledek pádu člověka. Protože pokud nedokážete rozpoznat strašlivý, radikální důsledek pádu člověka, nebudete schopni ocenit - jak byste měli, nebo prosit - jak musíte, p opatření plánu spasení. Víte, není to jen náhodné, není to jen... něco, co tu děláme jen proto, abychom vás pobavili, abychom společně zkoumali, jak jsme kvůli pádu do hříchu v nepořádku. Moji drazí přátelé, musíme si uvědomit skutečnou hloubku své hříšnosti - a vy musíte vidět skutečnou hloubku své hříšnosti - než půjdeme z celého srdce hledat Spasitele. Souhlasíte se mnou? {Amen} Pokud si myslíte, že hřích je pouze naše dobrovolné rozhodnutí neuposlechnout Boží zákon, pak jediné, co budete hledat, je odpuštění svých hříchů. Ale moji drazí přátelé, problém hříchu má hlubší rozměr. Je to velké H-Ř-Í-CH s velkým H. Je to ono sobecké, vzpurné srdce. Ano, Ježíš vám chce odpustit vaše hříchy, ale chce se vypořádat nejen s ovocem; chce se vypořádat s kořenem. {Amen}. **Chce vám dát nové srdce... {Ez 36,26}** které se řídí zákonem lásky. Slyším "amen"? {Amen}

Ale může ti to dát, když o to nepožádáš? - Ne. A požádáš o to, když si neuvědomuješ, že to potřebuješ? - Ne. Je tedy důležité rozpoznat tuto potřebu? - Ano, a k tomuto bodu se budeme vracet. Takže to není jen... nějaká studie pro to, abyste o tom mohli zajímavě přemýšlet. Moji drazí přátelé, je to spásné. Má to co do činění s naším osobním spasením. Pochopení pravdy týkající se problému hříchu je nezbytné, máme-li být připraveni žádat o řešení hříchu, ocenit je a dychtivě ho přijmout... v celé jeho šíři. Ó, jak strašný důsledek mělo pro lidský rod požití stromu poznání dobrého a zlého. Poslechněte si, jak to říká inspirace. Najdete to v knize Výchova, strana 25. **Vzdělání, strana 25: "Tam, kde byl kdysi napsán pouze charakter Boží, poznání dobra, byl nyní napsán také charakter satanův, poznání zla." (str. 1).** Zajímavé... Jaké jediné poznání měl člověk před požitím stromu poznání dobra a zla? Poznání dobra..., což je charakter koho? {Bůh} ...Boha. Ale poté, co člověk jedl ze stromu poznání dobra a zla, jaké poznání získal? Poznání zla, což je charakter koho? {Satana} ...Satana. Nyní má obojí, poznání dobra i poznání zla. Obojí, pozůstatky Božího charakteru i charakteru Satana, jsou nyní přítomny v jeho životě.

Který z nich však po pádu převažuje? Který z nich mu vládne? Který dominuje? Je to poznání zla, drazí přátelé. Je to poznání čeho? ...poznání zla. I když člověk má ještě - po pádu - například svědomí, které je součástí poznání dobra, které ho trápí, když dělá něco špatného, a které v něm vyvolává touhu dělat a být lepší, než je. Ačkoli má stále ještě zbytky Božího charakteru, má v sobě sílu skutečně konat lépe? Má ji ve svém padlém stavu? Ne. Co **beze mne dokážeš? Nic. {J 15,5}**. Nic... Satan byl tak nadšený, když se mu podařilo nahradit přepis Božího charakteru - zákon lásky - přepisem svého vlastního charakteru - zákonem sobectví - a dosáhnout toho, aby se stal dominantním, motivačním principem, v přirozenosti člověka. Byl nadšený. Ale pozorně to sledujte. Nespokojil se jen s tím, že dosáhl tohoto výkonu. Byl rozhodnutý, že z lidské přirozenosti odstraní i zbytky Božího obrazu. Byl odhodlán zcela vymazat slávu, a od té doby je to jeho program; a během deseti generací se mu to podařilo v celém rodu s výjimkou osmi lidí, ...a od té doby na tom pracuje... s výjimkou, doufám, každého v této místnosti.

A jak to dělal? Jak usilovně ničil zbytky Božího obrazu v člověku? Vymazáváním zbytků Božího zákona ze srdce člověka. Slyšeli jste mě? Jakým způsobem znehodnocuje

zbytky Božího obrazu v člověku? Vymazáváním zbytků Božího zákona ze srdce člověka. A jak to dělá? Poslouchejte. **Manuscript Release, svazek 9, strana 229: "Boží zákon byl kdysi zapsán v srdcích mužů a žen. Jejich hýčkané hříchy však toto písmo zatemnilo a téměř vymazalo. Vtisky způsobené hříchem postupně setřely otisky zákona."** Jak nás přiměje k tomu, abychom ze svého svědomí vymazali i zbytky Božího zákona? Tím, že nás přiměje, abychom se dobrovolně rozhodli pro co? {Hřích} Hřešit. A pokaždé, když to uděláme v rozporu se svým svědomím, co se stane? Co se stane? No tak, co se stane? Svědomí se zažere. Umlčí se... až nakonec, co? Už ho neslyšíme, a to je, přátelé, **neodpustitelný hřích. {Mat 12,31}** Rozumíte tomu, co jsem právě vysvětlil? **To je neodpustitelný hřích {5T 634.1}** a to je jeho cíl pro každého z nás v této místnosti. O to se snaží. Prosím, nespolepracujte s ním v tomto procesu. Prosím, nespolepracujte s ním v tomto procesu! Pro vaše dobro, prosím vás, ale hlavně pro dobro Kristovo... Který zaplatil nekonečnou cenu, aby ve vás mohl obnovit svůj obraz. Nechte ho to udělat, prosím.

Na závěr uvedu tento známý příběh. Nachází se v **1. Samuelově 4,21**. Éliho synové v neposlušnosti vzali Archu úmluvy do boje proti Filištinům. Doufali, že jim přinese vítězství, něco jako talisman pro štěstí. Slyšeli příběhy o tom, co Boží archa v minulosti dokázala, a doufali, že to dokáže znovu. Byl tu však jeden velký problém. Zákon byl pouze v arše. Nebyl v jejich srdcích, a tak Bůh nemohl bojovat s nimi a za ně; a co se toho dne stalo na bitevním poli? Co se stalo? Bitvu prohráli. Přišli také o život. Ale je to všechno, co ztratili? Přišli o archu, a moji drazí přátelé, vy ani já nedokážeme docenit, jak ničující to pro děti Izraele bylo. Nedokážeme. Proč? Protože nechápeme, jak byla celá jejich osobní identita, celá jejich sebeúcta spojena s tím, že jim Bůh svěřil svůj zákon. Právě to je v jejich hodnocení činilo nadřazenými všem ostatním, a tady jim jejich nejhorší nepřítel v bitvě zákon vzal. Byla to hrozná zpráva.

Posel je poslán zpět, aby to oznámil Élímu, a když to uslyší, co se stane? Padne a zemře. Je to tak zdrcující. Ale poslova práce ještě nekončí. Musí informovat manželky obou mrtvých mužů, synů Éliho. Zvláště jedné z manželek je mi vždycky tak líto, protože shodou okolností právě rodí; přivádí na svět Éliho vnuka, syna jednoho z mužů. Počká posel na příhodnější chvíli? Ne, vtrhne do stanu a oznámí novinu této ubohé rodící ženě. Je to tak zdrcující, že při porodu umírá. Co však udělá před smrtí? Co udělá? Dá synovi jméno podle okolností jeho narození... typicky hebrejským způsobem; Hebrejci to dělali často. Jaké jméno mu dala? Přečtěte si ho v **1. Samuelově 4,21: "Dítěti pak dala jméno Ichabod a řekla: 'Sláva odešla od Izraele!'"**. Jaké klíčové slovo jste v této větě slyšeli? "Sláva." Co znamená sláva? "Charakter." Nyní si prosím všimněte něčeho hluboce významného. Když Mojžíš na hoře Sinaj řekl: **"Prosím tě, ukaž mi svou slávu," řekl. {Ex 33,18}**. Víte, jaké je hebrejské slovo, které se překládá jako "sláva"? Je to "**chabod**". Co je to? ...je to "chabod". Slyšíte to ve slově "Ichabod"? "Ee" je v hebrejštině prostě negace. "Ee" znamená "ne" nebo "žádný". "Žádná sláva", tak se ten chlapec jmenoval. Proto se dozvídáme, že hned poté, co dítě pojmenovala Ichabod, říká co? **"Sláva se vzdálila od Izraele!"**. Proč? **"... protože byla zajata Boží schrána a kvůli jejímu tchánovi a jejímu muži."** A tak se stalo. Oba byli mrtví.

Ale všimněte si, že v dalším verši se opakuje. Tentokrát je však uveden pouze nejdůležitější důvod odchodu slávy. Jaký? **"...a řekla: 'Sláva od Izraele odešla, neboť Boží schrána byla zajata.'" A tak se stalo.** Máme tu opakování, milí přátelé, a kdykoli Písmo něco opakuje, je to proto, že je to, co? ...je to důležité. Vidíte tu hlubokou duchovní pravdu? Vidíte to vyjádření? Proč sláva odešla? Protože archa byla zajata. Ale co bylo v arše? Boží zákon, který je přepisem Jeho... charakteru, který je Jeho slávou. Samozřejmě, když se nepříteli podařilo odnést Boží zákon ze svatyně svatých, výsledkem byl Ichabod. Sláva odešla.

A můj bratře, má sestro, přesně tak to bylo, když nepřítel naší duše vzal Boží zákon ze svatyně svatých v tomto chrámu těla a nahradil ho čím? ...zákonem sobectví. Co se stalo? Stalo se "Ichabod". Sláva odešla a my, lidská rasa, se už 6 000 let propadáme od degradace k degradaci, do podoby satanského charakteru. To je ta špatná zpráva. Dobrá zpráva bude následovat. Budeme o tom mluvit zítra večer. Moji drazí přátelé, podstata dobré zprávy se nachází v zaslíbení, a jaké je to zaslíbení? Je to zaslíbení nové smlouvy a co se v něm říká? **"Napíšu svůj zákon do jejich srdcí a do jejich myslí." To je to, co říkáme. {Jer 31,33}.** Bůh vymyslel plán, podle něhož může být zákon opět navrácen do svatyně svatých a stát se řídicí silou, principem, duchem, který ovládá lidskou přirozenost. {Amen}. A my můžeme být skrze plán spasení proměněni ze slávy ve slávu. Znovu můžeme naplnit svůj Bohem určený, hříchem ztracený, ale nyní krví spasený osud. {Amen} Přijďte opět, prosím, a budeme tento plán společně studovat. Můžeme se postavit k závěrečné modlitbě?

Otče na nebesích, moc ti děkuji, že nám pomáháš pochopit špatné zprávy. Připravil jsi nás na to, abychom si o to více vážili a dychtivě přijímali dobré zprávy. Přiveď nás k tomu znovu zítra večer, kdy budeme pokračovat ve studiu toho, jak se můžeme - navzdory pádu - změnit díky plánu spasení, od slávy ke slávě. To je naše modlitba ve jménu Ježíše. Amen. Bůh vám žehnej, přátelé, Bůh vám žehnej.

.....

Na neobnoveném srdci a na padlém světě je jasně napsáno: Všichni hledají své. Sobectví je velkým zákonem naší zdegenerované přirozenosti. Sobectví zaujímá v duši místo, kde by měl trůnit Kristus. **Nikdy satan neuskutečňuje své dílo účinněji, než při ovládnutí myslí a srdcí těch, kdo slouží v posvátných věcech. Když se promění v anděla světla, jeho pravá povaha není rozpoznána.** Bohužel, kolik agentů tohoto velkého podvodníka se nachází ve svatém úřadu služby! Mohou mít intelektuální schopnosti, studují, kážou a modlí se, a je na ně pohlíženo jako na zbožné muže, protože se věnují posvátnému dílu. Pak zneužívají důvěry, která je v ně vkládána, a vedou duše do záhuby a na smrt. V dnešní době jsou ve svatých úřadech muži, kteří mají podobnou povahu jako Chofni a Fínes. Dávají volný průchod vášním a svou zkaženost skrývají pod pláštěm náboženství. Když je nakonec jejich pravá povaha odhalena, víra lidí utrpí šok, který často zničí jejich důvěru v náboženství. V myslí nepozorovaně zůstane nedůvěra ke všem, kdo vyznávají, že učí Boží slovo. Poselství pravého Kristova služebníka je přijímáno s pochybnostmi. Neustále se objevuje otázka: "Neukáže se, že tento člověk je stejný jako ten, kterého jsme považovali za svatého a našli jsme ho tak zkaženého?". Boží slovo tak ztrácí svou moc na duše lidí. Tito falešní pastýři patří k té třídě, která bude v den Boží říkat: "Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali, ve tvém jménu nevyháněli demony a ve tvém jménu nečinili mnoho podivuhodných skutků?" (Mt 24,7). Právě takovým lidem náš Pán prohlásí: "Nikdy jsem vás neznal; odejděte ode mne, vy, kdo pácháte nepravost." {ST, 8. prosince 1881, odst. 5}

.....

* - Sto dvacet let hlásal Noe varovné poselství předpotopnímu světu, **ale jen někteří činili pokání. Někteří z tesařů, které zaměstnal při stavbě archy, poselství uvěřili, ale zemřeli ještě před potopou;** jiní z Noemových konvertitů odpadli. Spravedlivých na zemi bylo jen málo a jen osm se jich dožilo vstupu do archy. Byli to Noe a jeho rodina. {RH, 16. srpna 1906 odst. 2}

Noe a jeho rodina nebyli sami, kdo se báli Boha a poslouchali ho. Ale Noe byl nejzbožnější a nejsvětější ze všech lidí na zemi a byl to právě on, jehož život Bůh zachoval,

aby naplnil jeho vůli při stavbě archy a při varování světa před nadcházející zkázkou. **Metuzalém, Noemův dědeček, žil až do samého roku potopy; a byli i další, kteří uvěřili Noemovu kázání a pomáhali mu při stavbě archy a zemřeli dříve, než na zem přišla potopa vod.** Noe svým kázáním a příkladem při stavbě archy odsoudil svět. Bůh dal všem, kteří se rozhodli, příležitost činit pokání a obrátit se k němu. Ti však Noemovu kázání neuvěřili. Posmívali se jeho varováním a zesměšňovali stavbu té obrovské lodi na souši. Noemova snaha napravit své bližní nebyla úspěšná. Více než sto let však vytrvale usiloval o to, aby lidi obrátil k pokání a k Bohu. Každá rána, která dopadla na archu, byla kázáním pro lidi. Noe řídil, kázal, pracoval, zatímco lidé na něj udiveně hleděli a považovali ho za fanatika. {1SP 70.1}